

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 244.

Femte Session.

73de Møde.

Onsdagen den 25de Januar.

(Fortf.)

Monrad: Jeg skønner rigtignok ikke Andet, end at Justitsministeren er kommen de her udtalte Ansfer imøde ved det Uendingsforslag, som af ham er stillet, og, hvis vi kunne faae vore øvrige Ansfer opfyldte i samme Grad, som vi ville faae det med Hensyn til Dvaksalverloven yttrede Ansfer opfyldt ved Justitsministerens Forslag, da ville vi sidde meget godt i det (Aa! Aa!); jeg kan derfor ikke Andet end tilraade Thinget at gaae ind paa det af Justitsministeren stillede Uendingsforslag. Det er vel blevet fremhævet, at der ikke skulde vindes synderligt ved Justitsministerens Forslag; men derved har man dog, hvis jeg ikke har hørt fæll, overseet den meget væsentlige Forskjel, at man ved Justitsministerens Forslag henfører til den nu bestaaende Tilstand hvad der fremkommer ved Udøvelsen af Hans Majestæts Benaadningsret. Det er kun ved at sammeholde det, som Udøvelsen af denne Benaadningsret forandrer i Dommene, med det af Justitsministeren stillede Forslag, at man kommer til det Resultat; men det er jo ogsaa ganske rigtigt, at der ikke skal tænkes noget Spring i den bestaaende Tingenes Tilstand. Benaadningsretten udøves jo netop for at raade Bod paa saadanne Ulemper, som i enkelte Tilfælde kunne fremkomme derved, at Loygivningen ikke svarer til de virkelig stedfindende Forhold. Det kan dog ikke være undgaaet Nogens Opmærksomhed, at det desuagtet er af stor Vigtighed, at de Straffe, som idømmes, ikke ere anderledes, end at man kan finde dem retfærdige, og at Benaadningsretten saalidt som muligt kommer til Udøvelse paa Grund af Straf-

fenes U hensigtsmæssighed. Det er allerede i og for sig et Onde for en Mand at blive idømt en for vanærende anseet Straf af Domsstolene, selv om han kan slippe derfor ved Udøvelsen af Kongens Benaadningsret, og under den Tilstand, som vil blive etableret, hvis dette lille Lovforslag skulde gaae igjennem, vil Kongen jo isøvrigt ogsaa vedblive at beholde sin Benaadningsret. Det, som vi altsaa skulle sammenligne, det er Bestemmelserne i den bestaaende Forordning om Dvaksalveri og Justitsministerens Uendingsforslag. I den bestaaende Forordning om Dvaksalveri er Straffen, som de ærede Herrer vide, første Gang 20 Rbd. eller Afsoning med Fængsel paa Band og Brød, 2den Gang Forbedringshuusarbejde i 6 Maanedes og saa Fordobbling for hver Gang, Forseelsen begaaes. Ligeoverfor disse Bestemmelser er det, at Justitsministeren har stillet sit Uendingsforslag om Bøder indtil 100 Rbd. — der kan altsaa under meget formildende Omstændigheder anvendes en Bøde af 1 Rbd.; det er der ikke Noget i veien for, der er ikke sat noget Minimum for Bøderne — eller Fængsel indtil 4 Maanedes, og i Gjentagelsestilfælde enten disse Straffe eller Fængsel paa Band og Brød. Det er dog virkelig en saa betydelig og væsentlig Forandring og Formildelse, der herved er gjort i de gjældende Lovbestemmelser, at man bør tage imod dem. Lad være, at der er meget adle Dvaksalvere, lad være, at der er Mange, der virkelig gøre deres Medmennesker store Bølgerninger ved at helbrede dem, saa haaber jeg dog, man ikke vil nægte, at der kan tænkes Tilfælde, hvor uvidende Mennesker for at gøre sig Pengesfordere udøve en høist letfindig Adfærd med Hensyn til deres Næstes Liv og Lemmer; naar man ikke kan nægte det, finder